

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Dan. Stalii Regulae Philosophicae explicatae & Orationes
aliquot**

Stahl, Daniel

Jenae, 1662

Regula V. Membra divisionis non debent esse admo dum multa

urn:nbn:de:bsz:31-102400

tur conceptus intermedius, nempe animal alatum, quod est species animalis, & genus animalis habentis alas integras & fissas. Et sic membra hujus divisionis non attingunt immediate ipsum divisum. Primum ergo dividendum animal fuerit in alatum, & alis destitutum; & illud vicissim in habens alas iustebras, & habens fissas.

IV. Docet autem Fonseca cit. Lib. VI. c. XI. sçpè nos dividere totum in partes remotiores, sive secundò modò mediatas, quod ignotæ nobis sint proximæ atque immediatæ.

REGULA V.

Membra divisionis non debent esse admodum multa.

I. Inconveniens certè esset, si quis animal divideret in hominem, simiam, equum, leonem, canem & reliquas species specialissimas, ut sic longissima efficeretur oratio. Quod si alicujus totius admodum multæ sint partes, utendum est primò divisione in pauciores, proximiiores seu immediatores, quarū partiū subdivisiones tamdiu instituendæ, donec ad species specialissimas, aut alias minimas partes deveniatur. Si enim una divisio per admodum multa constituantur membra, fieri vix potest, quin eadē etiam sint remotiora, & minimè immediata: Videtur præterea facilitior reddi cognitio, si subdivisionibus potius utamur, quam si omnia membrain unam divisionem conjiciamus, quatenus per subdivisiones eorum.

co-

r, & conti-
tum, plan-
s divisio si-
ā sic partes
iori modō
is resultent
e corporis
n, fruticem
si locō bru-
ē &c, pone-
sio effeta
rtuña ejus-
das in rati-
plicatione
atione sem-
corpora.
At verò
subdivisi-
, quia hoc
expers.
eadem di-
dividatur
, & quod
n omnia
detur ani-
divisionis,
habens fis-
suum, da-
tur

convenientia simul & differentia nobis inscen-
scunt.

II. Ceterum non ita superstitioni esse debe-
m, ut nullas admittamus divisiones nisi bimem-
bres. Non veretur Georg. Adamus Brunnerus
in synopsi Locor. legal. Loc. V. scribere, in traden-
dis divisionibus Jurisconsultos non esse adeo ad-
strictos Regulis Philosophorum. Ratio ejus est,
quod Philosophi abstinere jubeant a divisionib,
quaे nō sint bimembres, cum tamen Jurisconsul-
ti plures ferè habeant trimembres & quadri-
membres, quam bimembres. Verum injuria facit Phi-
lo ophis: nam apud ipsos multæ eaque celebres
sunt divisiones, constantes pluribus membris quā
duobus. Sic Aristoteles *I. Ethic. cap. II. X.* scribit,
bona esse distributa in tres partes, aliaque exter-
na, alia animi, alia corporis dici. Propositionem
I Prior. c. I. dividit in universalem, particu-
larem & indefinitam. Et quid opus est, recente-
re omnes divisiones illas apud Aristotelem & ali-
os præstantissimos Philosophos occurrentes?
Quod si nonnulli ex novatoribus sunt, quibus o-
mnes divisiones, nisi duorum membrorum sint,
cordeant error hic & intemperies non est adscri-
bendus Philosophis sine discrimine.

III. Eisdem farinæ est, quod alijs sàpè ab il-
lis, qui artis Logicae ignari sunt, auditur, nempe
Jurisconsultos non esse adstrictos in definien-
do ad Regulas Logicorum. At certè adstricti sunt

jn

in loqu
tim Ju
potest a
dē & d
funt: c
sic Log
quant
hæ ha
riscons
di regu
vidend
nus reg
quam i
tet, qui
rā ex m
in seculi

Per

I. L

Illa est
oppositi
riè opp
privati
vigiliae
genda v
ter in p
bris pos
tionem
vativa

in loquendō ad regulas Grammaticorum. Non enim Jurisconsulto permisum est, ut dicat *parvus* potestas, aut *nuptie incesti*. E. etiam in dividendo & definiendō ad regulas Logicorum adstricti sunt: quia ut Grammatica est ars docens loqui, sic Logica est ars docens definire & dividere, & quantum juris illa habet in sermonem, tantum habeat in definitiones & divisiones. Præterea Jurisconsultis in argumentando non licet transgredi regulas Logicorum. E. nec in definiendo & dividendo quia eadē est ratio, cum Logici sit nō minus regulas definiendi & dividendi proponere, quam modū argumentandi docere. Antecedens patet, quia ipsis nō licet argumentati in primā figurā ex minore negativā, aut majore particulari, nec in secundā ex utrāque præmissū affirmativā.

REGULA VI.

Per negationem non est dividendum.

I. Duplex est negatio, absoluta & privativa. Illa est terminus negativus alteri contradictoriè oppositus: ut *non homo*, qui homini contradictione opponitur. Hæc est terminus negativus alteri privativè oppositus: ut *somnus*, qui est privatio vigiliae. De utrāque negatione Regula intelligenda videtur, & est sensus; *Cum aliquid dividatur in partes, constitutum tunc vel pluribus membris positivis, non esse addendum aliud, quod negationem ejus vel eorum significet, sive illa negatio privativa sit, sive absoluta.*